

Tillsynsärende - auktoriserade revisorn A-son

Beslut: Revisorsinspektionen ger auktoriserade revisorn A-son en varning.

1 Inledning

Auktoriserade revisorn A-son har varit föremål för Revisorsinspektionens kvalitetskontroll av revisorer med revisionsuppdrag i företag av allmänt intresse. De iakttagelser som inspektionen har gjort i samband med kvalitetskontrollen har föranlett inspektionen att öppna detta ärende. Ärendet avser A-sons revision av en sparbank för räkenskapsåret 2018.

2 Revisorns överväganden kring internrevisionsfunktionens arbete

Av A-sons dokumentation framgår att han hade för avsikt att använda sig av internrevisionsfunktionens arbete vid sin granskning.

En revisors möjligheter att vid en revision utnyttja sig av internrevisionsfunktionens arbete är ibland begränsade och revisorn måste då i högre grad utföra egna granskningsåtgärder. I detta fall ger dokumentationen inga besked om hur A-son såg på dessa frågor när han planerade revisionen.

Av dokumentationen kan heller inte utläsas om A-son informerade sparbankens styrelse om hur han hade planerat att använda internrevisionsfunktionens arbete.

A-son har uppgett följande.

Uppdelningen av arbetet mellan internrevisionen och honom för räkenskapsåret 2018 var densamma som den hade varit för räkenskapsåret 2017. Internrevisionen utfördes av en auktoriserad revisor som var licensierad av FAR att utföra revision i finansiella företag. Internrevisorn var inte anställd av banken. Han bedömde därför att internrevisorn var mer oberoende än om denne hade varit anställd av sin uppdragsgivare. Han ansåg att risken för väsentliga felaktigheter låg i företagsledningens eventuella missbedömning av reserveringsbehovet för osäkra fordringar och han fokuserade på detta område i sin granskning. Han förhörde sig hos sparbanken om huruvida bankens verksamhet hade ändrats sedan föregående räkenskapsår. Så var inte fallet för räkenskapsåret 2018. Med hänsyn till detta ansåg han att internrevisionen och han själv kunde utföra revisionen på samma sätt som föregående år. Varken vid intervjuer med företagsledningen eller under utförandet av granskningen framkom det något som tydde på att sparbankens verksamhet hade ändrats på något betydelsefullt sätt.

Eftersom fördelningen av arbetet mellan honom själv och internrevisorn var densamma som tidigare år, ansåg han det inte vara nödvändigt att särskilt informera styrelsen om fördelningen. Styrelsen var dock väl medveten om fördelningen, eftersom den framgick vid det styrelsemöte i samband med bokslutet som han deltog vid.

Revisorsinspektionen gör följande bedömning.

International Standard on Auditing (ISA) 610 *Använda arbete som har utförts av internrevisionen* behandlar den externa revisorns ansvar om han eller hon använder internrevisorerers arbete. Det framgår av ISA 610 att den externa revisorn ensam har ansvaret för de uttalanden som lämnas i revisionsberättelsen och att detta ansvar inte minskar om han eller hon använder sig av internrevisionsfunktionens arbete.¹

Enligt ISA 610 p. 18 ska revisorn göra alla betydelsefulla bedömningar i revisionsuppdraget. I syfte att förhindra felaktig användning av internrevisionsfunktionens arbete ska revisorn göra vissa överväganden i samband med planeringen av granskningen. Han eller

¹ Se ISA 610 p. 11.

hon ska i vissa angivna fall planera att använda mindre av funktionens arbete och utföra mer av arbetet direkt. Så är bl.a. fallet ju mer bedömning som krävs vid planering och utförande av relevanta granskningsåtgärder och vid utvärdering av de inhämtade revisionsbevisen. Revisorn ska också planera att utföra mer arbete själv ju högre den bedömda risken för väsentliga felaktigheter på påståendenivån bedöms vara.

Enligt ISA 610 p. 20 ska den externa revisorn, när han eller hon enligt ISA 260 *Kommunikation med dem som har ansvar för företagets styrning* p. 15 informerar styrelsen om en översikt över revisionens planerade omfattning, inriktning och tidpunkt, också informera om hur han eller hon har planerat att använda internrevisionsfunktionens arbete.

Av A-sons dokumentation kan inte utläsas att han vid planeringen av sin granskning gjorde de överväganden som krävs enligt ISA 610 p. 18. Det yttrande som han har lämnat till Revisorsinspektionen i denna del begränsar sig till uppgifter om att han förhörde sig om att sparbankens verksamhet inte hade förändrats jämfört med föregående år och att arbetsfördelningen mellan honom och internrevisionen därför kunde vara densamma. Såvitt framgår av hans uppgifter tog han inte i tillräcklig omfattning hänsyn till kravet i ISA 610 p. 18 vid sin planering av granskningen.

Genom A-sons yttrande är det klarlagt att han inte, såsom ISA 610 kräver, informerade styrelsen om hur han hade planerat att använda internrevisionsfunktionens arbete.

Genom att vid sin planering inte i tillräcklig omfattning beakta kravet på överväganden enligt ISA 610 p. 18 när det gäller avsedd användning av internrevisionens arbete och genom att inte informera styrelsen om hur han hade planerat att använda internrevisionsfunktionens arbete har A-son åsidosatt god revisionssed.

3 Användning av arbete som hade utförts av internrevisionsfunktionen

I dokumentationen har A-son antecknat att han hade utvärderat och testat internrevisionsfunktionens arbete genom att delta i revisionssammanträden där väsentliga områden, t.ex. krediter och större eller riskbetonade engagemang, behandlades. Han har också antecknat att internrevisionsfunktionens dokumentation av utfört arbete var god. Vidare har han antecknat att han löpande, genom internrevisionsfunktionens rapporter, gjorde genomgångar och analyser av funktionens arbete, vilket inkluderade den IT-

revision som en annan revisionsbyrå hade utfört. Av anteckningar i dokumentationen framgår också att han tog del av dokumentation från internrevisionen liksom att han eller en medarbetare till honom stämde av bokslutsbilagor mot underlag. I övrigt kan det emellertid av dokumentationen inte utläsas vilka granskningsåtgärder som han själv utförde avseende internrevisionsfunktionens arbete, inklusive vilken upprepning som han gjorde av funktionens arbete.

Revisorsinspektionens utredning har varit inriktad på främst två områden, dels granskningen av vissa kontroller i banken, dels granskningen av utlåningen till allmänheten inklusive reserven för befarade förluster.

3.1 Granskning av kontroller

Sparbankens IT-system var till stora delar gemensamma med en annan banks system. Det innebar bl.a. att IT-driften i delar sköttes av den andra banken och att kontroller relaterade till processer som stöddes av IT-miljön, inklusive åtkomst och behörigheter i systemen, utfördes av den andra banken. Denna bank kunde på så sätt anses vara en tredje part som utförde delar av sparbankens kontroller i den IT-relaterade miljön. En annan revisionsbyrå än den som A-son är verksam i var revisorer i den andra banken. I dokumentationen finns en rapport i enlighet med International Standard on Assurance Engagements (ISAE) 3402 *Bestyrkandeuppdrag om kontroller på en servicebyrå* som den andra revisionsbyrå hade lämnat avseende utformningen och effektiviteten i kontroller som utfördes av den andra banken rörande processer, IT-system och analyser avseende sparbankens transaktioner. I rapporten anges ett antal kompletterande kontroller som inte utfördes av den andra banken utan borde utföras lokalt hos sparbanken och därmed också testas lokalt. Dessa kontroller, som bl.a. avsåg behörigheter i vissa system, avstämningar av olika slag, rimlighetsbedömningar och fullständighet i data, var inte föremål för granskning av den andra revisionsbyrå. I en sammanställning över dessa lokala kontroller som finns i dokumentationen finns endast bockar vid de åtgärder och kontroller som sparbanken hade uppgett att man hade vidtagit lokalt. A-son har antecknat att dessa kontroller var ”genomgångna”. På ett arbetspapper som internrevisionsfunktionen har upprättat finns en anteckning om att sparbanken hade följt upp rapporten, att sparbanken hade fördelat de områden/kontroller som de enligt rapporten var ålagda att utföra och att internrevisionsfunktionen bedömde att rutinen fungerade tillfredsställande. Det går dock inte av dokumentationen att utläsa vilka åtgärder internrevisionsfunktionen eller A-son själv

vidtog för att bedöma huruvida de beskrivna åtgärderna och kontrollerna verkligen var utförda eller om åtgärderna var tillräckliga för att möta de behov av kontroller som hade rapporterats av den andra revisionsbyrån. Detsamma gäller kontrollaktiviteter avseende bl.a. kreditgranskning som den andra revisionsbyrån ansåg borde utföras lokalt i sparbanken.

3.2 Granskning av utlåning till allmänheten

Balansposten Utlåning till allmänheten redovisades efter avdrag för förlustriskreserv per balansdagen med totalt 2 139 mnkr, vilket motsvarade 64 procent av balansomslutningen. Förlustriskreserven redovisades med 15,7 mnkr.

I dokumentationen har A-son gjort anteckningar på vissa protokoll och på rapporter från utfört arbete av internrevisionen m.m. Dessa anteckningar ger dock inte uttryck av att han utförde någon egen granskning eller upprepade internrevisionens arbete. Av dokumentationen framgår att det framför allt var sparbanken som hade tagit fram det urval av poster som internrevisionsfunktionen hade granskat. Det går inte att utläsa om A-son gjorde någon kontroll av om urvalet var adekvat i sammanhanget.

Enligt ett arbetsprogram i A-sons dokumentation hade internrevisionen stämt av de i bokslutet bokförda beloppen avseende utlåning till allmänheten inklusive reservering för befarade kreditförluster mot olika underlag per balansdagen. A-son har gjort en anteckning om att avstämning hade skett mot underlag och att posten var ”ok”. Av dokumentationen framgår också att internrevisionsfunktionen hade gjort en genomgång av nio bolånekrediter och ett urval av övriga krediter från bankens lista över riskfyllda krediter med avseende på bedömning av reserveringsbehov. I dokumentationen finns också vissa specifikationer som utvisar sparbankens förlustriskreserveringar. Det finns även anteckningar i protokoll från s.k. revisionsmöten där de ovan nämnda reserveringarna kommenteras. Därtill finns det i dokumentationen kopior av senast fastställda kreditpolicy, delegeringsbestämmelser för kreditbeslut, en rutinbeskrivning avseende International Financial Reporting Standard (IFRS) 9 *Finansiella instrument* och en instruktion för kreditriskhantering.

3.3 Revisorns uppgifter

A-son har uppgett följande.

Revisionen av räkenskaperna för år 2018 genomfördes på samma sätt som tidigare år. Han bedömde vid sina genomgångar med internrevisionen, där han såg internrevisionens dokumentation, att arbetet liksom tidigare år höll god kvalitet. Med tanke på att det mellan år 2017 och år 2018 inte hade genomförts några förändringar av betydelse i sparbankens verksamhet eller i det sätt på vilket internrevisionens arbete utfördes, bedömde han att det inte var nödvändigt med en mer noggrann genomgång av internrevisionens dokumentation eller någon duplicering av internrevisionens arbete, utöver den upprepning som han gjorde avseende den bokslutsgranskning och granskning av årsredovisningen som internrevisionen hade utfört.

Vad beträffar den andra revisionsbyråns rapport angående de IT-kontroller som sparbanken borde ha infört lokalt, gjorde banken en genomgång av förslagen till kontroller och införde dessa. Detta kontrollerades av internrevisionen. Han förhörde sig med den personal som var ansvarig för kontrollerna och noterade att de hade implementerat dessa.

När det gäller bankens utlåning till allmänheten avsåg ungefär hälften utlåning till företag medan återstoden avsåg privatpersoner. Utlåningen till privatpersoner bestod av många mindre lån. Kundförlusterna för privatlån hade historiskt varit mycket små. Kreditrisken för utlåning till företag kunde däremot leda till materiella förluster.

År 2018 ändrades redovisningsreglerna för avsättning för osäkra fordringar på grund av införandet av IFRS 9. Avsättningen skulle bedömas statistiskt i stället för individuellt. För sparbanken beräknades avsättningen av det system som var gemensamt med en annan större bank med vilken man hade samarbete med. Detta system hade granskats av den andra revisionsbyrån som var revisorer i den banken. Den andra banken föreslog parametrar, som kunde användas av alla banker som var anslutna till systemet, och var även behjälplig med att göra bedömningar avseende enskilda krediter. Varje bank som var ansluten till systemet kunde också begära ändringar av de parametrar som var föreslagna. Detta valde dock den här aktuella sparbanken som han var revisor i att inte göra. Däremot gjordes en genomgång av de krediter som sparbanken hade identifierat med högre risk och där reserveringen i vissa fall ökades. Han förstod att vissa banker nöjde sig med att

acceptera den av den andra banken föreslagna reserveringen, men sparbanken där han var revisor var alltså mer försiktig.

Urvalet av krediter att granska gjordes utifrån sparbankens riskklassificeringssystem där selektering skedde av engagemang med högst riskklass. Utöver denna genomgång skedde även en granskning av bankens listor över förfallna fordringar och en genomgång av bankens förteckning över observationsengagemang i syfte att täcka in risken för förluster. Han granskade att sparbankens identifiering av riskfyllda krediter var korrekt genom att gå igenom sparbankens dokumentation av utställda kravlistor. Han hittade inget krav i dokumentationen som tydde på att banken inte identifierat någon osäker fordran av betydelse. Han drog därför slutsatsen att den lista på krediter som han gick igenom vid revisionsammansträdena innehöll de krediter som kunde innebära mer än en obetydlig risk för kreditförluster. Dessutom fanns också den statistiska reserven som täckte för de mindre krediterna, främst privatlånen.

Han granskade protokoll från de möten som sparbankens arbetsutskott hade hållit under år 2018. Genomgången av protokollen innefattade även en genomgång av beslutsunderlagen som hade tagits fram i sparbankens kreditberedningssystem med kundansvarig handläggares motiv till beslut. Han noterade att dessa uppgifter innehöll den information som krävdes för att kunna utgöra underlag för beslut.

Vid mötena med internrevisionen granskade han även sparbankens uppföljning av ej kompletta lån och noterade att dessa låg inom den nivå som sparbanken hade fastställt när det gällde riskaptit.

Han ansåg att hans genomgång av utfärdade kravlistor innebar att han fick underlag för den bedömning av subjektivt satta reserveringsbehov som han gjorde vid mötena med internrevisionen. De krediter som granskades var ofta desamma år från år. Därför hade han redan före påbörjandet av revisionen en god kännedom om de individuella osäkra krediterna. Varje år tillkom några krediter till listan medan andra försvann, antingen genom att kunden försattes i konkurs eller genom att låntagaren hade lyckats få en bättre kreditbedömning.

Genom att han själv granskade listor över krav och därigenom säkerställde att listan över krediter att diskutera var fullständig i kombination med att han gick igenom de krediter som fanns på listan, ansåg han att han hade uppfyllt kravet på granskning av avsättningen

för osäkra fordringar. Internrevisionens arbete inom detta område innebar en ytterligare säkerhet att beloppet blev rimligt rätt, eftersom den som var ansvarig för internrevisionen och han själv kom fram till samma slutsats.

Sammantaget innebar detta att han ansåg att han hade god kontroll över reserven för osäkra fordringar och att han bedömde sparbankens förlustriskreserv som tillräcklig.

3.4 Revisorsinspektionens bedömning

Enligt ISA 610 p. 23 ska den externa revisorn utföra tillräckliga granskningsåtgärder på internrevisionsfunktionens utförda arbete som revisorn planerar att använda för att kunna fastställa dess lämplighet för revisionens syften. Det innefattar bl.a. *att* utvärdera om funktionens arbete har planerats, utförts, letts, gått igenom och dokumenterats på lämpligt sätt, *att* utvärdera om tillräckliga revisionsbevis har inhämtats för att funktionen ska kunna dra rimliga slutsatser *och att* utvärdera om de slutsatser som har dragits är rimliga med hänsyn till omständigheterna och att rapporterna som har upprättats av funktionen stämmer överens med resultatet av det arbete som har utförts.

Enligt p. 24 samma ISA ska karaktären på och omfattningen av den externa revisorns granskningsåtgärder svara mot den externa revisorns utvärdering av bl.a. hur mycket bedömning som krävs och den bedömda risken för väsentliga felaktigheter. Enligt samma punkt ska granskningsåtgärderna innefatta upprepning av delar av internrevisionens arbete.

Ju mer bedömning som krävs och ju högre den bedömda risken för väsentliga felaktigheter, desto fler granskningsåtgärder behöver den externa revisorn utföra på internrevisionsfunktionens utförda arbete som stöd för sitt beslut att använda funktionens arbete vid inhämtande av tillräckliga och ändamålsenliga revisionsbevis.²

Den externa revisorns upprepning av aktiviteter innefattar oberoende utförande av åtgärder för att bekräfta internrevisionsfunktionens slutsatser. Detta mål kan uppnås genom att revisorn undersöker poster som redan har undersökts av internrevisionsfunktionens eller, i de fall det inte är möjligt att göra detta, genom att revisorn undersöker tillräckligt många andra liknande poster som inte faktiskt har undersökts av internrevisionen. Upprepning av aktiviteter ger mer övertygande bevis avseende tillräckligheten i

² Se ISA 610 tillämpningspunkt A 29.

internrevisionsfunktionens arbete jämfört med att exempelvis ställa frågor till internrevisionsfunktionen eller gå igenom funktionens arbetsprogram och rapporter. Även om det inte är nödvändigt att upprepa aktiviteter inom varje del av internrevisionsfunktionens arbete som används, krävs viss upprepning av aktiviteter på funktionens utförda arbete som den externa revisorn planerar att använda enligt ISA 610 p. 24.³

Av A-sons dokumentation framgår att han deltog i s.k. revisionssammanträden med internrevisionsfunktionen. Det finns också anteckningar om att han genom internrevisionsfunktionens rapporter gjorde genomgångar och analyser av funktionens arbete. Dokumentationen ger dock ingen klar bild av vilka åtgärder som han därvid vidtog, förutom att han stämde av bokförda belopp mot olika underlag till bokslutet.

När det gäller de kontroller som sparbanken, enligt egna uppgifter, själv hade infört avseende processer, IT-system, analyser avseende sparbankens transaktioner och kreditgranskning så går det inte av A-sons dokumentation att utläsa vilka åtgärder som internrevisionsfunktionen utförde för att testa effektiviteten i kontrollerna eller vilka åtgärder som A-son vidtog på detta område. Enligt Revisorsinspektionens bedömning var dessa kontroller väsentliga att testa, eftersom den verksamhet som bedrivs av en bank är beroende av att kontroller i system och processer fungerar säkert och effektivt. A-sons yttranden i detta avseende ger inte någon möjlighet att bedöma om han utförde tillräckliga åtgärder för att kunna förlita sig på internrevisionens arbete. Han har dessutom uppgett han inte gjorde någon upprepning av internrevisionens arbete.

Vad gäller sparbankens utlåning och kreditförlustbedömning så var detta enligt A-son ett väsentligt granskningsområde med risk för väsentliga felaktigheter med anledning av företagsledningens eventuella missbedömning av reserveringsbehovet för osäkra fordringar. Det fanns därför, såsom han själv har uppgett, anledning för honom att ägna detta område särskild uppmärksamhet. Hans granskningsåtgärder avseende internrevisionsfunktionens arbete, inklusive upprepning av funktionens arbete, borde därför ha varit mer omfattande än för andra områden med lägre risk. När det gäller vidtagna åtgärder framgår av dokumentationen att han deltog vid möten med internrevisionen, att han gjorde vissa anteckningar i samband med mötena och att han stämde av bokförda belopp mot olika underlag till bokslutet. Av dokumentationen går dock inte att utläsa att han i samband med detta vidtog tillräckliga granskningsåtgärder när det gäller internrevisionens utförda

³ Se ISA 610 tillämpningspunkt A 30.

arbete i enlighet med kraven i ISA 610. De uppgifter han har lämnat till Revisorsinspektionen ger viss kompletterande information om de åtgärder som han vidtog, men kan inte anses innebära att han vidtog granskningsåtgärder avseende internrevisionsfunktionens utförda arbete som utifrån omständigheterna var tillfyllest. Som tidigare nämnts har A-son vitsordat att han inte utförde någon upprepning av internrevisionens arbete.

Sammantaget gör Revisorsinspektionen bedömningen att A-son inte vidtog tillräckliga granskningsåtgärder enligt kraven i ISA 610 när det gäller internrevisionens utförda arbete på de två områden som har varit föremål för inspektionens utredning. När det gäller upprepning av internrevisionens arbete är det klarlagt att han inte utförde någon sådan i enlighet med kraven i ISA, förutom kontroll av underlag till bokslutet.

A-sons granskning av det arbete som internrevisionen hade utfört i nu aktuella avseenden har alltså varit bristfällig. Mot bakgrund av att utlåning till allmänheten med tillhörande förlustriskreserv var väsentlig för årsredovisningen medförde bristerna i granskningen i denna del att han inte hade grund för att tillstyrka fastställande av sparbankens resultat- och balansräkningar för räkenskapsåret. Genom att ändå göra detta har han åsidosatt god revisionssed.

4 Särskilt betydelsefullt område i revisionsberättelsen

I revisionsberättelsen angav A-son ett område, utlåning till allmänheten och reserveringar, som ett särskilt betydelsefullt område. Motiveringen till detta var följande: *”Utlåning till allmänheten uppgår till väsentliga belopp. Detta innebär att identifiering av osäkra krediter och uppskattning av belopp för nedskrivning har betydande påverkan på bankens resultat och ställning. Därför har jag ansett redovisningen av utlåning till allmänheten vara ett särskilt betydelsefullt område i revisionen.”*

A-sons beskrivning i revisionsberättelsen av vilka åtgärder som han hade vidtagit för att hantera detta område i revisionen var följande: *”Jag har granskat bankens kontroller i processen för att identifiera krediter med ökad kreditrisk, samt kontrollerna i processen för att beräkna eventuell reserveringsbehov. Jag har granskat och bedömt enskilda krediters värdering utifrån tillgänglig information om det enskilda engagemanget och tillhörande säkerheter. Urvalet av krediter som har bedömts i revisionen har utgått från bankens bevakningsprocess som bygger på såväl intern som extern information om kredittagarna. För fullständigheten av bevakningsengagemang har jag även granskat ett urval krediter som av banken inte har bedömts vara bevakningsengagemang mot tillgänglig information om det enskilda*

engagemanget och tillhörande säkerheter. Jag har även bedömt huruvida upplysningar i årsredovisningen avseende kreditreserveringar och osäkra fordringar är ändamålsenliga.”

Revisorsinspektionen har i avsnitt 3 redogjort för det som har kommit fram i utredningen om A-sons granskning av utlåning, inklusive reservering för kreditförluster. Av dokumentationen kan inte utläsas att han, såsom han angav i sin revisionsberättelse, granskade sparbankens kontroller i processen avseende utlåning till allmänheten eller sparbankens kontroller i processen för att beräkna eventuellt reserveringsbehov. Det går inte heller att utläsa att han, förutom att ta in internrevisionsfunktionens genomgång av riskfyllda krediter, granskade ett urval av krediter som av banken inte hade bedömts vara s.k. bevakningsuppdrag, så som han angav i sin revisionsberättelse. Det går inte heller av dokumentationen att utläsa om internrevisionsfunktionen hade granskat sparbankens kontroller i processen för att identifiera krediter med ökad kreditrisk eller kontrollerna i processen för att beräkna eventuellt reserveringsbehov. Den granskning som internrevisionsfunktionen hade gjort och som finns dokumenterad har mera karaktären av substansgranskning.

A-son har uppgett följande.

Han ansåg att hans genomgång av de av banken och internrevisionen identifierade riskfyllda krediterna var tillräcklig för att säkerställa dels att dessa var rätt värderade, dels att det inte förekom ytterligare krediter med annat än obetydlig risk. Han måste dock acceptera att den utförda granskningen var mer en substansgranskning än en kontrollgranskning och att detta var något som borde ha framgått tydligare i hans skrivning i revisionsberättelsen.

Revisorsinspektionen gör följande bedömning.

Enligt Europaparlamentets och rådets förordning 537/2014/EU *Särskilda krav avseende lagstadgad revision av företag av allmänt intresse* (EU:s revisorsförordning) artikel 10 p. 2 c ska en revisionsberättelse för ett företag av allmänt intresse innehålla bl.a. en beskrivning av de viktigaste bedömda riskerna för väsentliga felaktigheter, en sammanfattning av revisorns åtgärder till följd av dessa risker och de viktigaste iakttagelserna med anledning av dessa risker, i förekommande fall.

A-son lämnade i sin revisionsberättelse en beskrivning av de granskningsåtgärder som han vidtagit som en följd av de bedömda riskerna. Beskrivningen av hans granskning av

kontroller motsvarade dock inte den granskning som han faktiskt hade utfört. Genom att i revisionsberättelsen beskriva granskningsåtgärder som inte hade utförts har han åsidosatt god revisionsred.

5 Sammanfattande bedömning och val av disciplinär åtgärd

Revisorsinspektionen har funnit flera brister i A-sons revisionsarbete. Han har vid sin planering av det aktuella revisionsuppdraget inte i den omfattning god revisionsred kräver beaktat kravet på överväganden när det gäller hans tänkta användning av internrevisionens arbete. Han har inte heller informerat styrelsen om hur han hade planerat att använda internrevisionsfunktionens arbete.

Vidare har A-son inte vidtagit tillräckliga granskningsåtgärder när det gäller internrevisionens utförda arbete avseende dels vissa kontroller som sparbanken hade infört, dels utlåningen till allmänheten med tillhörande förlustriskreserv. Bristerna i granskningen i denna del medförde att han inte hade grund för att tillstyrka fastställande av sparbankens resultat- och balansräkningar för räkenskapsåret.

Slutligen har han i sin revisionsberättelse lämnat en beskrivning av granskningsåtgärder som inte motsvarade vad han faktiskt hade utfört.

A-son har i nu nämnda avseenden åsidosatt sina skyldigheter som revisor. Han ska därför meddelas en disciplinär åtgärd. Det som ligger A-son till last är, särskilt med beaktande av att han har tillstyrkt fastställandet av resultat- och balansräkningar utan att ha grund för det, allvarligt. Han ska därför, med stöd av 32 § andra stycket revisorslagen (2001:883), ges en varning.

Ärendet har avgjorts av Revisorsinspektionen genom Tillsynsnämnden för revisorer. I beslutet har deltagit justitierådet Sten Andersson, ordförande, kammarrättslagmannen Christina Eng, vice ordförande, enhetschefen Tomas Algotsson, auktoriserade revisorn Maria Danckler, rådgivaren Sophie Degenne, auktoriserade revisorn Magnus Fredmer, advokaten Michael Frie, redovisningsexperten Claes Norberg och lektorn Jessica Östberg. Vid ärendets slutliga handläggning har i övrigt avdelningsdirektören Claudia David Toronjo och revisionsdirektören Mathias Byström, som har föredragit ärendet, varit närvarande.

Sten Andersson

Mathias Byström

Hur man överklagar, se bilaga.